

Élő Víz

2014. december 14.
Advent 3. vasárnapja

A döntő kérdés

Advent 3. vasárnapján az evangéliumban emberekről hallottunk, akik Keresztelő Jánoshoz mennek. Emberekről, akik mást-mást láttak János személyében. Egyesek a Messiást vélték benne felfedezni, mások Illésnek gondolták, ismét mások egy eljövendő prófétának hitték.

A bennük lévő vágyakozás, a szívükben élő elképzelés határozta meg, hogy kit látnak Jánosban. Ő azonban visszautasítja ezeket az elképzeléseket, mert nem kíván megfelelni ezeknek az emberi elvárásoknak és vágyaknak. János tisztában van saját küldetésével és feladatával, ezért jelenti ki, hogy majd utána fog jönni a Messiás.

A mi számunkra a döntő kérdés nem az, hogy kit látunk Jánosban, hanem, hogy kit látunk a betlehemi Gyermekekben? Meglátjuk-e benne az emberré lett Istent? Meglátjuk-e benne Megváltónkat? A hiba mindig bennünk, emberekben van. Isten azonban megadja a lehetőséget, hogy kijavítsuk a hibát, megbánjuk bűneinket és az ő tisztító tekintete által bocsánatot nyerjünk. Lehet, hogy valóban koszos például egy ablak, s lehet, hogy a világ igencsak rút,

de az is lehet, hogy csak mi látjuk koszosnak vagy éppen mi tesszük csúffá a világot, mert a bennünk lévő sötétség, bűnt vetítjük kifelé. Jó lenne másként nézni mindent. Lehet, hogy egy gyermek képes megváltoztatni látásunkat? Igen, talán a betlehemi Gyermekek és az ő tiszta tekintete.

A hit Isten ajándéka, amelytől senki sincs elzárva, és amelyre senki sem kényszeríthető. A hit megkívánja az ember részéről a szabad elfogadást. Jézus egész földi élete példa az emberek számára, hogy hitre ébredjenek, hiszen Isten azért küldte el őt a világba, hogy mindenki higgyen általa.

Engem jelölt ki az Úr

Engem jelölt ki az Úr – mondhatta egykor Keresztelő János. És nem ellenkezett, nem tiltakozott, hanem teljesítette küldetését.

Engem jelölt ki az Úr, hogy a sok évszázad óta várt Messiás előfutára legyek. Engem jelölt ki az Úr, hogy tanúságot tegyek a világba érkező világosságról. Engem jelölt ki az Úr, hogy előkészítsem a Messiás útját. Engem jelölt ki az Úr, hogy a pusztában kiáltó szó legyek. Engem jelölt ki az Úr, hogy vízzel való keresztségben részesítsem azokat, akik bűnbánatot tartanak. Engem jelölt ki az Úr, hogy rámutassak a Megváltóra, Jézusra. Érdemes odafigyelnünk arra, hogy János nem akar önmagán túlnőni. Nem értékeli túl önmagát, s nem akar mást tenni, mint amit az Isten rábízott, s azt hűségesen teljesíti.

Az Úr talán engem is kijelölt valamilyen feladatra. Kijelölt, hogy Betlehem felé utat mutassak az embereknek. Kijelölt, hogy csillag legyek és utat mutassak azok számára, akik elvesztették az útirányt. Kijelölt, hogy a sötétségben élők számára megmutassam az igazi világosságot. Kijelölt, hogy a reményvesztetteknek megmutassam az igazi reményt, a kis Jézust, aki talán az egyetlen reményünk a bizonytalan világban. Talán engem jelölt ki az Úr, hogy egy kis örömet, szeretetet vigyek azoknak, akik nélkülöznek ezt. Engem jelölt ki az Úr, hogy társa, barátja legyek a magányosoknak, akik egyedül készülnek az ünnepre. Engem jelölt ki az Úr, hogy ezen a harmadik adventi vasárnapon, az öröm vasárnapján hirdessem Jézus közelgő születésének örömhírét.

Krisztus öröme

Uram, Istenem! Mutass nekem kiutat önmagam és önzésem zárt világából! Mutass nekem távlatot és célt! Mutasd meg meg nekem minden nap, hogy mi jót kell tennem!

Azt szeretném, hogy életem egyenesen hozzád, adventi utam pedig a Megváltóhoz vezessen. Kész vagyok engedelmeskedni neked, hogy megtaláljam életem értelmét. Az adventi lelki készüllet során taníts meg engem az alázatra, az engedelmességre és az odaadásra! Segíts, hogy jócselekedeteim által növekedjen az öröm a segítségemre váró szegényekben, akiknek arcán Krisztus arcát ismerem fel, s akiknek hálás arcáról Krisztus öröme sugárzik felém.

Advent 3.
vasárnapja
Iz 61,1-2a.10-11
1Tessz 5,16-24
Jn 1,6-8. 19-28

Hétfő
Szám 24,2-7.15-17a
Mt 21,23-27

Kedd
Szof 3,1-2.9-13
Mt 21,28-32

Szerda
Ter 49,2.8-10
Mt 1,1-17

Csütörtök
Jer 23,5-8
Mt 1,18-24

Péntek
Bir 13,2-7. 24-25a
Lk 1,5-25

Szombat
Iz 7,10-14
Lk 1,26-38

Advent 4.
vasárnapja
2Sám 7,1-16
Róm 16,25-27
Lk 1,26-38